

ALÁZATOS SZOLGÁLATTAL IMÁDJUK AZ URAT

Módszertani pedagógiai megjegyzések a film vetítéséhez:

"S bölcsesség kezdete az Ur félelme" /Péld. 9. lo./

Jézus ezt mondta a kísértő sátánnak: "Uradat Istenedet imádd és csak neki szolgálj." /Mt 4 lo/ A hegyi beszédben boldogoknak mondotta ezeket, akik ez üldözések közt is hűségesek maradnak Istenhez.

"Boldogok, akiket az igazságért üldöznek, övék a mennyek országa. Boldogok vagytok, ha miattem szidalmaznak és üldöznek titeket és hazudozva minden rosszat fognak rátok, örüljeteek és ujjongjatek, : nagy lesz jutalmatok a mennyben /Mt 5, lo 12/.

Ezekről a szavaktól erősítve, az Anyaszentegyház a századok folyamán dicsőséges lapokat írt történetében: A különböző életkorú vértanúk, minden időben vérükkel tanuskodtak az egyetlen Istenről és Krisztushoz való hűségükről.

Ez a film néhány példát mutat be: az Ószövetségből a három ifju: Sadrach, Mesak Abodnogo története, akiket Nebukadnezár idejében tüzes kemencébe vetettek Istenhez való hűségükért / h 3-lo/ . A keresztény idők vértanúi; Szent Tarziciusz /12-15/; Uganda ifju vértanúi /16-19/ A 14 éves kínai vértanú Boldog Vang Anna /20-21/ Majd korunk ifju vértanúja neve Kajetán /22-24/

Amikor a vértanúk, főleg a növendékekkel egykorúak történetét bemutatjuk, a mélységes hit olyan mély tapasztalását nyújtjuk nekik, mely erre készíteti őket, hogy hitükért ők is életüket adják, szívükben ezt a vágyat kelti, hogy hűségesek maradjanak Istenhez, aki ezt kérte tőlük a keresztségben.

Ennek a filmnek a célja, egy egész életre szóló elkötelezettségben összefoglalni ezt a vágyat, hogy feleletet adjon Isten felhívására. A gyermekeknek meg van a képességük arra és kell is időt adni rá, hogy elmélkedjenek és összevessék azt, ahogyan a vértanúk feleltek Isten hívására, azzal a kötelességgel, amit rendes körülmények közt naponta kíván meg tőlük Isten. Ez az összehasonlítás egyrészt minden kis hűtlenségért üdvös szégyent és bánatot vált ki belőlük. Másrészt ezt az elhatározást kelti, hogy kötelességeik teljesítésében pontosabbak legyenek.

=====

ALÁZATOS SZOLGÁLATTAL IMÁDJUK AZ URAT

2. Isten megnyilatkozása a Sinei hegyen

Az egyiptomi szolgaságból való szabadulás után Isten népe a Sinei hegy lábán vert tábor. Isten a hegy csucsán hallatta szavát. Mózes közvetítésével szövetséget ajánlott Izrael népének. Ezeket mondta: "Láttátok, mit tettem az egyiptomiakkal és hogy mit tegyek sás szárnyon hordoztatok benneteket és idehoztalak magamhoz. Na tehát hallgattok és megtartjátok szövetségemet, akkor az összes népek között különleges tulajdonommá teszek benneteket, hiszen ez a föld az enyém. Papi királyságom és szent népem lesztek";

Az egész nép egy szívvel válaszolt:

"Mindent megteszünk, amit az Ur parancsol!" /Kiv 19-4-8/ és imádták az Urat.

A Tűz Isten hatalmának jelképe. Utalhatunk itt az égő csipkebokorra. Az el nem égő csipkebokor jelképe egyrészt Isten nagyságának, másrészt örökkévalóságának.

3. Nebukadnezár szobrának elkészítése

Egyedül Isten nagy, szent, mindenható, örökkévaló. Egyedül Őt illet meg imádás az emberek részéről.

A tudatlanságtól megvakított emberek azonban gyakran hamis isteneket imádtak; máskor pedig elvakult gőgjükben magukat tették meg istennek és imádást követeltek maguknak más emberektől.

A Szentírás, Dániel könyvében /3 fejezet/ elbeszéli, hogy Nebukadnezár, a hatalmas fejedelem, hatalmas szobrot készíttetett és arra kötelezte alattvalóit, hogy boruljanak le, valahányszor elmennek a szobor előtt.

4. Hirnök hirdeti a király parancsát

Amikor a szobor elkészül, a király lovas hirnököt küldött, hogy mindenfelé hirdesse ki:

"Igy szól a parancs: népek, nemzetek és nyelvek: mihelyt meghalljátok a hangszerek hangját, boruljatok le és imádjátok az arányszobrot, melyet Nebukadnezár király állíttatott. Aki nem borul le és nem imádja azt még ebben az órában tüzes kemencébe fogják vetni."

5. A szobor előtt leboruló nép.

A felavatás napján ott állott a hatalmas szobor a téren. A zenészek elkészültek hangszereikkel, a nép remegő félelemmel várakozott. Jeladásra megszólaltak a hangszerek és az egész nép arcra borult a szobor előtt.

A nagytér egyik oldalán azonban három ifju állva maradt. Szomorúan nézték ezt a kegyeletsértést Sadrach, Mesek és Abednego voltak, három zsidó ifju apródok Nebukadnezár udvarában.

6. Egy szolga jelenti a királynak.

Valaki megfigyelte a három ifju magatartását és a tekintély megvetésének értelmezte azt. Vajjon ezek az alakok miért nem borultak le, hogy imádják a szobrot, ami a királyt ábrázolja? Egy szolga sietett, hogy jelentse ezt a királynak.

Kétség, te parancsot adtál ki, mindenki borult hogy imádjon. Jól van! Kivéve ...

Nebukadnezár felugrott trónján.

Kit kivéve? Ki merte megszegni törvényemet?

A három zsidó ifju.

Vezessék őket azonnal elémm!

7. A három ifju a király előtt.

Amint a három ifju belépett a terembe, a király haraggal fordult feléjük.

Sadrach, Mesek és Abednego igaz, hogy ti nem imádtátok a szobrot, melyet felállíttattam?

Igen, igaz!

Hallottátok parancsomat?

Igen!

Tudtátok, hogy az mindenkit kötelez?

Igen tudtuk!

Tudtátok, hogy az engedetlenkedőnek halál jár?

Igen tudtuk!

Rendben van! Ha a hangszerek megszólalására nem borultok le imádásra a tüzes kemencébe vetnek benneteket.

Az ifjak így feleltek:

Ha így is lesz, a mi Istenünk meg tud minket menteni a te kemencédből, de ha nem is szabadít meg minket, tudd meg ó király, mi sohasem fogjuk imádni a te szobrodat! Mi egyedül a mindenható Istent imádjuk.

8. A begyújtott kemence.

Ekkor a királyharagra lobbant és parancsot adott, hogy azonnal fűtsék fel a kemencét. A szokásosnál jobban fűtsék be, hogy egy pillanat alatt elégesse őket. Az ifjakat megkötötték, ők pedig nyugodtan várták a

próbatétel pillanatát.

9. A három ifjút a kemencébe vetik.

Mikor minden elkészült a három ifjút bedobták a rettenetes tűzbe. A király meglepődötten figyelte a történeteket és udvaroncai valamennyien örültek vele együtt.

10. A három ifju csodálatosan megmenekül.

De csoda történt, az ifjuka kemence közepén -miközben a lángok úgy körülfogták őket, mint valami dicsőítő- Istent dicsőítő himnuszokat énekeltek. Az ámuló öröket pedig halálra égette a kemencéből kitörő láng.

A király megdöbbenve hívta ki mindhármat a kemencéből és megállapította, hogy a tűznek nyoma sincs rajtuk, Erre kihirdette, hogy Sadrach Mesak és Abdenegó Istene az igaz Isten, akit imádni kell.

11. Jézus Krisztus a kereszten.

Isten új népe a keresztények, akiket Krisztus vére árán váltott meg. A templomban gyülekezik össze, hogy folytassa az egyetlen, igaz Isten imádságát imádságaival és Isten dicsőítésével, amint régen a zsidó nép tette.

Ez azonban nem volt mindig könnyű. Mindig voltak, akik erőszakkal próbálták megakadályozni az istentiszteletet és mindig voltak férfiak, nők, és gyermekek, akik életüket áldozták az Isten iránti hűségért. Jézus maga is előre látta ezt, ezért mondta: "Ha engem üldöztek, titeket is üldözni fognak".

12. A keresztények a börtönben.

Septimus Severus uralkodik Rómában. Sok keresztény van fogságban. Mivel a császár és a hívei halálra ítélték őket. Többen ki vannak már választva arra, hogy a cirkuszi játékokon kivégezzék néhány nap múlva.

13. Tarziciusz átveszi a pápától az Oltáriszentséget.

Tarziciusz a fiatal katolikus jelentkezik Zefirinus pápánál és felajánlja, hogy elviszi az Oltáriszentséget a jövőre vártnak megerősítésére. Átveszi a pápától, elrejtí a köpenye alá és sebesen el-
siet.

14. Tarziciuszt néhány társa megtámadja.

Az úton azonban megállítja őt néhány társa. Sejtik, hogy keresztény és minden áron meg akarják látni a titkot, amit visz. Tarziciusz keblére szorított kezeivel védi értékes kincsét ezektől a gazfickóktól, akik ütik rugdalják őt.

15. Tarziciusz a századosra bizza a kis zacskót.

Néhány perc múlva siet oda a kiáltásokra Qadratus százados. Tarziciuszt haldokolva találja. Qadratus is keresztény és azonnal meg-
érti a kis barátja szomorú esetét. Tarziciusz utolsó erejét össze-
szedve suttogja:

Qadratus véd meg az Oltáriszentséget!

Majd széttárja karját, majd kiveszi a véres zacskókat, a százados kezébe teszi és meghal.

16. Muenge király apródaival.

Sok évvel később a múlt század végén.

Ugandában, Afrika keleti országában kitört a keresztény üldözés.

Muenge király elrendelte, hogy országában mindenkinek mohamedánnak kell lennie: aki nem engedelmeskedett, kivégeztette!

Krisztus Evangéliumának hirdetői a behár styák voltak és igen sokan kereszténnyé lettek.

Egy alka-lommal a király apródainak kíséretében sétálva így szólt:
Aki közületek nem a főhérek vallásának a hive tegyen egy lépést előre.
Csak négyen tették meg. Ez annyit jelentett, hogy a többi keresztény....

17. A király próbálja rábeszélni a fiukat, hogy hagyják el hitüket.
A király dühösen vettette mindnyájukat fogságba. Majd csábító ígéretekkel próbálta hitük elhagyására bírni őket, hogy életben maradhassanak.
Megpróbálta megfélemlíteni a legfiatalebbakat, köztük a 14 éves Urbage Brunót. Ha nem hagyják el hitüket mágjára vetik őket.

18. Brunó édesanyja könyörög, hogy tagadja meg hitét.

Brunó a főhóhér fia volt, anyja kérlelte, könyörögve kérte tagadja meg hitét, ő azonban úgy válaszolt:
Édeseném, soha nem teszem! Ha megtagadom Krisztust, örökre elveszitem Őt és vele elveszítlek téged édesapát is. Remélem, ti is keresztények lesztek és együtt leszünk az égben.

19. Az ifjakat kivégzik.

Mind meghaltak, máhlyára rakták őket.

20. A kínai boxerek berontanak egy házba.

1900. jul.22. Ma- Chin- Chuang falucskába berohannak a boxerek, ezek a fanatikus kínai forradalmárok halálosan gyűlölték a keresztényeket, berontottak házaikba, kiráncigálták a hiveket és barbár módon legyilkolták őket.

Ez egy keresztény család háza. Volt a családban egy 14 éves kislány is, Wang Anna. A boxerek szabadságot ígértek azoknak, akik megtagadják Istent. Méhányan készültek megtenni, a kis Anna azonban letérdelt eléjük és úgy kérlelte őket, ne árulják el hitüket. Mindenáron megőrizte hűségét akkor is, a mikor maga a mostoha anyja is elhagyta őt.

21. Wang Annát lefejezik.

A hóhérnek, aki megpróbálta rávenni a hithagyásra ezt mondta: Míg ha megölsz is, akkor sem tagadom meg soha hitemet! Mire vársz, inkább a ha lál!

És a kard lesujtott. Meghalt.

22. Kajetán a madridi Terziciusz.

Spanyolország 1933. a terror napjai, milicisták vérere festették a város utcáit. Mindenféle módon öldözték a keresztényeket, főleg Isten szolgáit, a papokat és apácákat. A nővérek egy csoportját foglyul ejtették és kényszermunkát végeztettek velük.

Kajetán, egy kiváló katolikus család gyermeke felajánlotta, hogy elviszi hozzájuk az Oltáriszentséget. A szentostyát egy óratokba rejtette és elindult.

23. A meggyilkolt Kajetán a földön.

De rátámadtak, leütötték, halálra sebeztek.

24. Kajetán a vértanu.

Holttestét egy apácázárdába vitték. A már halott Kajetán szája a nővérek előtt kinyílt: Torkában fénylett valami, az óratok volt, melyet így tudott megmenteni gyilkosaitól.

Isten nem kíván tőled ekkora áldozatot, hited megéléséért. Azonban ezt kéri tőled, hogy győzd le a csak földies szempontokat, úgy hogy életed minden körülmények közt Isten iránti szereteted igazolása és tanuságtétele legyen.

+++++